

N:o 24.

Ank. till Riksd. Kansli den 29 Febr. 1872, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Riksdagens år 1871 församlade revisorers berättelse om verkställd granskning af de under Kongl. Kommers-kollegii förvaltning ställde fonder och medel. (R. A.)

Till följd af erhållna remisser å ofvannämnda från trycket utgifna och bland Kamrarnes ledamöter utdelade berättelse har Stats-Utskottet genomgått densamma; och får Utskottet härmed afgifva de yttranden, som påkallas af nedannämnda i samma berättelse oaförmälda förhållanden.

I:o.

Angående revisionens af manufakturdiskonten utsträckning till slutet af året mist före statsrevisorernes sammanträde.

(Rev.-ber. sidd. 1, 2. Kom.-koll. utl. sidd. 24, 25.)

Efter att hafva redogjort för hvad i denna fråga förekommit, hafva revisorerna uttryckt den åsigt, att den förberedande granskning af manufaktur-diskontfondens räkenskaper, hvilken förrättas af dertill utaf Kongl. Maj:t förordnade revisorer, borde kunna utan olägenhet vara afslutad före statsrevisionens sammanträdande, derest dessa särskilda revisorer, inom någon kortare tid efter det Kollegii underdåniga berättelse angående förvaltningen af ifrågavarande fond före utgången af Juni till Kongl. Maj:t inkommit, blefve utsedde och tillika finge sig förelagdt att ofördröjligen derefter företaga granskningsarbetet och derom till Kongl. Maj:t afgifva berättelse så tidigt, att räkenskaperna jemte revisionsberättelsen kunde aflemnas till handläggning af den i medlet af Augusti månad sammanträdande statsrevisionen.

Sedan Kommers-kollegium öfver denna framställning afgifvit yttrande, har Kongl. Maj:t, enligt hvad Stats-Utskottet inhemtat, den 26 sistlidne Januari beha-

gat i nåder förordna, *dels* att Manufaktur-diskontens räkenskaper skola till bemälda Kollegium aflemnas, de för sistlidet år före utgången af nästinstundande April månad, samt de för innevarande och hvarje efterföljande år, före utgången af samma månad året näst derefter, *dels* att det skall åligga Kollegium, att ej mindre omedelbart efter räkenskapernas emottagande derom hos Kongl. Maj:t i underdånighet göra anmälan, än äfven före den 15 Juni hvarje år till Kongl. Maj:t inkomma med berättelsen angående manufaktur-diskontfondens förvaltning under nästföregående år; samt att de revisorer, som Kongl. Maj:t hvarje gång, efter det Kommerkollegium gjort anmälan om räkenskapernas emottagande, förordnar att verkställa förberedande granskning af desamma äfvensom angående fondens förvaltning under det år de afse, böra fullgöra berörda uppdrag så tidigt, att berättelsen derom varder till Kongl. Maj:t inlemnad före den 15 Augusti hvarje år. Då sålunda det af revisorerne åsyftade ändamål genom iakttagande af berörda nådiga föreskrifter vinnes, lärer

revisorernes ofvanberörda framställning numera icke påkalla vidare åtgärd.

2:o.

Angående ifrågasatt indragning af någon tjenstebefattning i Manufaktur-diskontkontoret.

(Rev.-ber, sid. 6. Kom.-koll. utl. sidd. 25, 26.)

I ändamål att för framtiden bereda minskning i kostnaderna för manufaktur-diskontfondens förvaltning, hafva revisorerne, ehuru, på anförda skäl, någon sådan minskning icke för närvarande kunde åvägbringas, hemställt, att vederbörande måtte erhålla föreskrift, att, vid inträffande ledighet af tjenstebefattning i Manufaktur-diskontkontoret, tillse, huruvida icke indragning af någon tjenst inom nämnda kontor må kunna ega rum.

Enär Kongl. Maj:t, i anledning af denna framställning, under den 26 sistlidne Januari anbefallt Kollegium att, då någon tjenstebefattning i Manufaktur-diskontkontoret blifvit ledig, hos Kongl. Maj:t göra underdånig framställning om sådan inskränkning i tjenstemännens antal inom nämnda kontor, som i följd deraf kan ega rum, hemställer Utskottet,

att Riksdagen måtte härvid låta bero.

3:o.

Angående försäljning af Ullmagasinsbyggnaden i Norrköping.

(Rev.-ber. sid. 9. Kom. koll. utl. sid. 26.)

Med hänvisning till hvad i 1868 års revisionsberättelse blifvit i fråga om ullmagasinet i Norrköping anfördt, hafva revisorerne hemställt, att ullmagasinsbygg-

naden derstädes måtte, så fort ske kunde, varda försäld och den inflytande köpe-skillingen till manufaktur-diskontfonden öfverlemnad.

I anledning af denna hemställan anser sig Stats-Utskottet böra upplysa, att sedan det för inhemska färskötselns och ullproduktionens befrämjande å Riksgäldskontoret anvisade kreditiv blifvit af Rikets Ständer vid 1863 års utgång indraget, samt Kongl. Maj:t genom nådig kungörelse den 18 Juni 1864 förklarar, att det för ulldiskontfonden gällande reglemente och de i sammanhang dermed gifna föreskrifter rörande ullkontoret i Norrköping upphört att vara gällande, så väcktes vid 1866 års statsrevision fråga, huruvida de ändamål i öfrigt, för hvilka detta kontor blifvit inrättadt, eller att bereda tillfälle för inhemsk ullproducent eller för köpare af inhemsk ull att der inlemna ull, vare sig till försäljning eller förvaring, eller ock till sortering efter konstens anvisning, vore af den vikt, att ifrågavarande inrättning borde bibehållas; att, i anledning af Kongl. Telegraf- och Generalpoststyrelsernas derom i underdånighet gjorda framställningar, Kongl. Maj:t enligt nådigt bref den 20 April 1866 medgifvit, att till lokal för postkontoret och telegrafstationen i Norrköping finge upplåtas vissa delar af ullmagasinsbyggnaden med möjligen erforderligt utrymme å tomten för uppförande af nödiga uthus, i sammanhang hvarmed, bland annat, blifvit föreskrifvet, dels att kostnaden för lägenheternas anordnande till postkontor och telegrafstation, hvilken kostnad, utom i hvad anginge uppförande af nödiga uthus, förslagsvis beräknats uppgå till omkring 12,000 R:dr, skulle bestridas till hälften af postverket och till hälften af telegrafverket, dels att till ullkontoret skulle såsom hyra för de afträdda lägenheterna årligen, så länge desamma af post- och telegrafverken innehades, erläggas 500 R:dr, till hälften af hvardera verket, hvarförutan det årliga underhållet borde af nämnda verk bekostas; att, sedan Kommers-kollegium derefter, uti underdånig skrifvelse af den 16 September 1867, på anförda skäl, hemställt, att ullkontoret måtte med utgången af år 1867, indragas, Kongl. Maj:t genom nådigt bref den 29 derpåföljde November förklarar, att då statens mellankomst för åstadkommande af sortering af ull och för anställning härvid af kunnige sorterare icke vidare vore behöflig, men det till ullkontoret hörande magasin till de delar, som icke redan blifvit till post- och telegrafverken upplåtna, borde utan särdeles betydande kostnader kunna till fördel för ullproduktionen bibehållas såsom förvaringslokal, hvarest, mot skälig afgift efter fastställd taxa, ull kunde till den årliga ullmarknaden i Norrköping eller vid andra tider af året uppläggas, Kongl. Maj:t funnit Kollegii berörda hemställan endast i så måtto böra bifallas, att ullkontorets verksamhet såsom ullsorteringsanstalt skulle med 1867 års slut upphöra, samt att, i afseende på ullkontorets bibehållande för mottagande af ull till magasinering, Kollegium hade att hos Kongl. Maj:t föreslå nödiga anordningar; att, sedan Kollegium derefter afgifvit underdånigt förslag i ämnet, Kongl. Maj:t under den 4 Juni 1868 utfärdat nådig kungörelse angående ullmagasinet i Norrköping; samt att Riksdagens sistnämnda ar församlade revisorer, jeunte framställande af anmärkning i afseende på ofvanberörda lokalers upplå-

tande åt post- och telegrafverken, på anförda skäl uttryckte den åsigt, att det vore för det allmänna förmånligt att oftanämnda egendom blefve försäld, så snart antagligt pris derför kunde erhållas, dervid den inflytande köpeskillingen borde till förstärkande af manufaktur-diskontfondens tillgångar till samma fond öfverlemnas.

Uti sitt med anledning häraf den 2 April 1869 afgifna utlåtande (N:o 54) hemställde dåvarande Stats-Utskott, att, enär Kongl. Maj:t egt full befogenhet att förordna om telegrafstationens och postkontorets inrymmande i ullmagasinshuset, revisorernes erinran i den delen icke måtte till någon åtgärd föranleda; hvaremot, beträffande frågan huruvida ullmagasinet borde bibehållas såsom en af allmänna medel bekostad anstalt för mottagande af ull, Utskottet delade revisorernes yttrade åsikter om olämpligheten att vidare bibehålla ifrågavarande anstalt, samt, på grund deraf, hemställde, att Riksdagen måtte uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t, med upphäfvande af Kongl. kungörelsen den 4 Juni 1868, behagade i nåder förordna, att ullmagasinet i Norrköping skulle vid 1869 års slut upphöra. Hvad deremot angick revisorernes förslag att ullmagasinsbyggnaden måtte försäljas, så och emedan denna egendom, såväl i anseende till tomtens belägenhet och storlek som byggnadens beskaffenhet, syntes ega ett högre värde, än som motsvarade den köpeskillning, hvilken under dåvarande förhållanden för densamma kunde påräknas, samt dertill komme att de delar af egendomen, som icke för post- och telegrafverken vore behöfliga, torde, sedan ullmagasinet blifvet indraget, kunna med fördel antingen till annat allmänt ändamål begagnas eller genom uthyring lemna en mot värdet svarande inkomst, hemställde Utskottet, att Riksdagen måtte i underdånighet anhålla, det Kongl. Maj:t behagade taga under öfvervägande, huruvida icke ifrågavarande egendom må, mot lämplig ersättning till manufaktur-diskontfonden, af post- och telegrafverken öfvertagas, med förbindelse för nämnda verks styrelser eller endera af dem att låta uthyra sådana delar af egendomen, som icke för statens räkning behöfva användas.

Hvad Utskottet sålunda hemställt blef af Andra Kammaren bifallet, hvaremot Första Kammaren, som godkände Utskottets hemställan i fråga om upplåtelsen till post- och telegrafverken, ogillade hvad Utskottet föreslagit i fråga om ullmagasinet indragning, till följd hvaraf jemväl Utskottets hemställan, att egendomen måtte öfvertagas af post- och telegrafverken, ansågs böra förfalla.

Enligt hvad Stats-Utskottet inhemtat, har Kongl. Maj:t, vid föredragning den 26 sistlidne Januari af sednast församlade revisorers i ämnet gjorda framställning, funnit nödigt att, enär en del af ullmagasinsbyggnaden är emot hyra upplåten till postkontor och telegrafstation, låta handlingarne i ärendet öfverlemnas till Generalpoststyrelsen, med nådig befallning att, efter samråd med Telegrafstyrelsen, afgifva underdånigt utlåtande, huruvida och under hvilka vilkor berörda magasinsbyggnad kan och bör af postverket eller telegrafverket eller af båda gemensamt inlösas. Vid sådant förhållande och då frågan alltså för närvarande är beroende på Kongl. Maj:ts pröfning, anser sig Utskottet böra hemställa,

att revisorerne i detta ämne gjorda framställning nu icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

4:o.

Angående redovisningen för användandet af den rikets stapelstäder tillkommande tolagersättning.

(Rev.-ber. sidd. 11, 12.)

Såsom tillägg till de uppgifter rörande denna frågas behandling, som i revisionsberättelsen förekomma, har Utskottet ansett sig böra meddela den upplysning, att Kongl. Maj:t, med anledning af hvad Riksdagen uti underdånig skrifvelse af den 27 April 1871 i detta ämne anført, under den 26 sistlidne Januari i nåder förordnat, der Öfverståthållare-embetet i Stockholm och magistraten i hvarje annan stapelstad, hvilken fått sig i stället för tolag beviljad rättighet att uppbära anslag af tullmedlen, skola hvarje år, Öfverståthållare-embetet före September månads slut och magistraterna i öfriga stapelstäder före utgången af Juli månad, till Kollegium insända behörigen granskade och styrkta utdrag af stadens räkenskaper rörande beloppet och användandet af staden under nästföregångna året tillflutna tolags-ersättningsmedel, samt att det skall åligga Kollegium att i den årliga berättelse angående inrikes sjöfarten och handeln, som af Kollegium i underdånighet afgifves, intaga sammandrag af berörda uppgifter om tolags-ersättningsmedlen, med iakttagande att uti den härefter först ingående berättelsen anteckning jemväl på sätt Riksdagen begärt, för hvarje stapelstad vidfogas angående hufvudsakliga innehållet af de resolutioner, som bestämma ändamålen, hvartill tolagsmedlen må användas.

Enär Kongl. Maj:t sålunda hufvudsakligen bifallit hvad Riksdagen uti ofvanberörda underdåniga skrifvelse begärt, hemställer Utskottet,

att Riksdagen härvid må låta bero.

Då, hvad i öfrigt beträffar ofvan omförmälda af sednast församlade revisorer afgifna berättelse, någon anmärkning eller hemställan deruti icke förekommer samt de i revisionsberättelsen intagna uppgifter icke heller påkalla något särskildt yttrande från Utskottets sida,

lärer ifrågavarande revisionsberättelse icke påkalla vidare åtgärd.

Stockholm den 29 Februari 1872.

På Utskottets vägnar:

Arv. Frison Posse.
